

Sari Essayah kd ym.

Kirjallinen kysymys kiinteistöverolain 13 a §:n soveltamisalan laajentamisesta yleishyödyllisiin uskonnollisiin yhdyskuntiin

Eduskunnan puhemiehelle

Kiinteistöverolain 13 a §:n nojalla kunnanvaltuusto voi määrätä erillisen kiinteistöveroprosentin, jota sovelletaan yleishyödyllisen yhteisön omistamaan rakennukseen ja sen maapohjaan. Erillisen veroprosentin soveltamisen edellytyksenä on, että kiinteistöllä sijaitseva rakennus on pääasiallisesti yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä. Yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöveroprosentti voi olla alimmillaan 0,00 prosenttia.

Yhteisön yleishyödyllisyys ratkeaa tuloverolain 22 §:n perusteella. Tuloverolain 22 §:n 1 momentin mukaan yhteisö on yleishyödyllinen, jos se toimii yksinomaan ja välittömästi yleiseksi hyväksi aineellisessa, henkisessä, siveellisessä tai yhteiskunnallisessa mielessä; sen toiminta ei kohdistu vain rajoitettuihin henkilöpiireihin; se ei tuota toiminnallaan siihen osalliselle taloudellista etua osinkona, voitto-osuutena taikka kohtuullista suurempana palkkana tai muuna hyvityksenä.

Asiaa koskevassa verottajan soveltamisohjeessa (A197/200/2013) todetaan, että yleishyödyllisen yhteisön omistaman rakennuksen on oltava pääasiallisesti yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä, jotta yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöveroprosentti tulisi sovellettavaksi. Yleishyödyllistä käyttöä on yhteisön yleishyödyllisen tarkoituksen toteuttaminen kiinteistöllä tai kiinteistön vuokraaminen yleishyödyllisen toiminnan käyttöön. Yleistä käyttöä on kiinteistön yhteiskunnan tarpeita palveleva käyttö esimerkiksi kouluna, kirkkona, kirjastona tai valtion virastona. Maa- tai metsätila voi olla yleisessä tai yleishyödyllisessä käytössä vain poikkeuksellisesti, jos sitä käytetään esimerkiksi tutkimus- ja opetuskäyttöön.

Vaikka uskonnollista yhdyskuntaa pidetään muutoin yleishyödyllisenä yhteisönä samoin kuin rekisteröityä yhdistystäkin, edellä mainittua kiinteistöverolain 13 a §:ää ei voida KHO:n ennakkopäätöksen (2395/2/03) mukaan soveltaa uskonnolliseen yhdyskuntaan tai sen seurakuntaan. Eräässä tapauksessa uskonnollisen yhdyskunnan seurakunta oli rekisteröity uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin. Se oli tuloverolain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu uskonnollinen yhdyskunta. KHO:n päätöksessä todetaan, että kiinteistöverolain 13 a §:ssä tarkoitettua veronhuojennusta sovelletaan asianomaisen lainkohdan mukaan vain tuloverolain 22 §:n mukaisiin yleishyödyllisiin yhteisöihin. Uskonnollinen yhdyskunta ei näin ollen voinut saada hyväkseen mainittua veronhuojennusta (verovuosi 2001).

Kirjallinen kysymys KK 114/2019 vp

Yhdyskunnat ovat edellä mainitusta syystä huonommassa asemassa kuin rekisteröidyt yhdistykset. Ero yhteisömuotojen välillä on lähinnä lakitekkinen, mikä johtuu KHO:n päätöksessään todetusta tuloverolain viittauksesta. Verotuskohtelu rekisteröityjen yhdistysten ja yhdyskuntien osalta on kuitenkin sisällöltään hyvin samankaltainen. Edellinen hallitus totesi vastauksessaan (KKV 63/2018 vp), että rekisteröityjen uskonnollisten yhdyskuntien verotuksen arvioinnin tulisi perustua laajempaan kokonaistarkasteluun. Myös uudessa rahankeräyslaissa (HE 214/2018 vp) on selvennetty laajasti yleishyödyllisyyden käsitettä.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitämme asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko hallitus edistää kiinteistöverolain 13 a §:n laajentamista siten, että se tulee sovellettavaksi myös yleishyödyllisiin uskonnollisiin yhdyskuntiin?

Helsingissä 12.9.2019

Sari Essayah kd
Päivi Räsänen kd
Sari Tanus kd
Antero Laukkanen kd
Peter Östman kd